

Шест песама – Сениша Мозетић

КЊИГА

То више
никада не би...

чили
и последњи траг
миришљаве свеће...

склопљена
брижљиво замотана
књига...

ћутим у себи...

ВАТРОМЕТ

Да ли смо
кап црне,
па тама не смета

слово речи
која нас не воли

бол што не боли,
када
друге боли

кап кише,
ил латица цвета

неког другог,
измишљеног света

НЕБО

(монолог)

Поверујеш ли,
у некој, бесаној ноћи

како ти
баш и није стало

да ти небо,
никада, није пало

и како је
лако моћи

можда си пио,
ил одвећ сањив био

није, ни мало.

ХАРФЕ

Понекад
тихо пожелимо

да поново
чујемо
далеких слапова хук

да победи
радост,
процветају
прве суседове трешње

засијају звезде,
засвирају
харфе
и нестане мук.

СВЕТИОНИК

Ипак,
нисам рекао

слушао,
не, нисам умео

хтео
заувек бити, смети

могу ли
само, само волети?

НЕУСПЕХ

Када бих знао
да напишем песму

написао
бих је
свим људима света

како је
лепо волети слепо

разумети круг

заувек
бити
најбољи друг

сакрити се,
коначно,
у капи росе неубраног
цвета.

